

Udtalelse af statsminister Poul Schlüter (27. marts 1985).

I tingets møde den 27. marts 1985 fremsatte statsminister *Poul Schlüter* følgende udtalelse af særlig karakter i henhold til forretningsordenens § 19, stk. 3 (F. sp. 8049):

»Den 21. marts meddelte forligsmanden, at han måtte opgive yderligere mæglingforsøg mellem LO og Dansk Arbejdsgiverforening. Samme dag tilkendegav jeg på regeringens vegne, at der ikke ville blive tale om, at regeringen ved et lovindgreb ville søge at forhindre konflikten i at bryde ud. Det gjorde jeg, fordi det er regeringens opfattelse, at det er bedst, hvis parterne på arbejdsmarkedet selv kan afslutte deres overenskomster, vel at mærke, hvis det kan ske inden for en rimelig tidsfrist med en rimelig og fornuftig hensyntagen til det øvrige samfund og til andre, helt sagesløse grupper i samfundet og med et resultat, som er foreneligt med en positiv samfundsøkonomisk udvikling. Her tænker jeg ikke mindst på muligheden for at få flere i arbejde.

Jeg fremhævede disse tre hensyn, og jeg sluttede: »Hvis konflikten udvikler sig sådan, at afgørende samfundsinteresser trues, vil regeringen træffe de nødvendige beslutninger.«

Det er regeringens opfattelse, at situationen nu tegner sig sådan, at det er nødvendigt, at vi griber ind for at standse konflikten. Konflikten er så omfattende – mere omfattende end nogen sinde – at den ikke kan fortsætte uden risiko for dybt alvorlige skadevirkninger, især hvis parterne stadig ikke er parat til at give dispensationer i de tilfælde, hvor liv eller velfærd kan komme på spil.

Vi må konstatere, at indtil nu har dispensationerne været meget få og utilstrækkelige. Det alvorligste eksempel er vel den situation, der er opstået i Ålborg, hvor store dele af